

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.049/2024/4. szám

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;
felperes2 (cím1) II. rendű;
felperes3 (cím1) III. rendű;
felperes4 (cím1) IV. rendű;
felperes5 (cím2) V. rendű;
felperes5né (cím2) VI. rendű;
felperes6 (cím2) VII. rendű;
felperes7 (cím2) VIII. rendű

A felperesek képviselője:

Kárpáti Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Végh-Kárpáti Mihály ügyvéd, cím3)

Az alperes:

alperes1 (cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Cseresnyés Zsolt ügyvéd (cím5)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 63. és 66. sorszám alatt

A per tárgya:

kártérítés és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

1.P.20.723/2022/62. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a II., III. és IV. rendű felpereseknek tizenöt napon belül személyenként 36.800 (harminchatezer-nyolcszáz) forintot, és ennek 2021. szeptember 24. napjától a kifizetés napjáig járó, az elsőfokú ítéletben írtak szerinti kamatát.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II., III. és IV. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára – az esedékesség napjáig személyenként 28.800 (huszonnyolcezer-nyolcszáz) forint másodfokú eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek hozzátartozója – az I. rendű felperes házastársa, a II-IV. rendű felperesek édesapja, az V. és VI. rendű felperesek gyermeke, a VII. és VIII. rendű felperesek testvére – felperes5 2021. június 18. napján idegen hibás közúti közlekedési balesetben életét vesztette. Az elhunyt hozzátartozó a baleset időpontjában 38 éves, az I. rendű felperes szintén 38 éves, a II. rendű felperes 13 éves, a III. rendű felperes 11 éves, a IV. rendű felperes 6 éves volt.
- [2] A vezetéknev család tagjai kiemelkedő volumenű méhészeti tevékenységet folytattak, az V- VI. rendű felperesek családi gazdaság keretében évtizedek óta méhészkedtek, amelyben a néhai is tevékenyen részt vett, annak irányítását és fejlesztését fokozatosan átvette. 2017-ben kilépett a családi gazdaságból és főállású méhészeti egyéni vállalkozó lett, de szülei méhészetét szakértelmével és napi közös munkavégzéssel továbbra is segítette. Az I. rendű felperes főállásban pedagógusként dolgozott, emellett 2010. évtől maga is méhészeti egyéni vállalkozóvá vált. A méhészeti munkát túlnyomó részben a néhai végezte, aki így a baleset idején 334 méhcsaláddal foglalkozott, három méhészetet irányított. 2021. évben szerezte meg a bioméhészeti minősítést, szakmai hírneve alapján megválasztották a székhely méhészek jelentős részét összefogó egyesület elnökének, a helyi közösségben is tevékeny, megbecsült személy volt.
- [3] A halálesetet követően az I. rendű felperes folytatta adóalanyként a házastársa által végzett méhészeti mezőgazdasági vállalkozói tevékenységet, amely változás végrehajtása sok nehézséggel is járt. Korábbi pedagógusi munkája helyett jelenleg a tankerületi központnál közszolgálati jogviszonyban áll.
- [4] A felperesek keresetükben a hozzátartozójuk elvesztése miatti sérelemdíj és kártérítés iránti követelésüket érvényesítették az alperessel mint a balesetet okozó üzembentartó felelősségbiztosítójával szemben.
- [5] Az I. rendű felperes 1.748.315 forint hagyatékkal kapcsolatos költség és annak 2021. június 19. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata, tartást pótló járadékként havi 60.000 forint alapulvételével 2021. június 19. napjától a keresetindításig eltelt 15 hónapra 900.000 forint hátralék és annak 2022. február 8. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata, a keresetindítás követő hónaptól pedig véghatáridő nélkül havi 60.000 forint; a II-IV. rendű felperesek ugyanezen a jogcímen havi 30.000 forint alapulvételével a keresetindításig eltelt időre személyenként 450.000 forint hátralék és annak 2022. február 8. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata, a keresetindítás követő hónaptól pedig személyenként havi 30.000 forint járadék megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Tartást pótló járadék iránti keresetük alapja az volt, hogy néhai felperes5 havi nettó 273.172 forint jövedelmének kiesésével a hozzátartozójuk halála előtti életszínvonalukat nem tudják fenntartani, a Polgári

Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:529.§ (1) bekezdése alapján tartást pótló járadékra jogosultak.

- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A II-IV. rendű felperesek esetében a tartásra való jogosultságot nem vitatta, ugyanakkor valamennyi felperes esetében bizonyítatlannak tartotta a család baleset előtti és utáni jövedelmi viszonyait, hiányolta a gyermekek árvaellátásáról szóló határozatokat.
- [7] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj iránti keresetről az I.P.20.723/2022/43. számú részítéletében döntött.
- [8] Az elsőfokú bíróság 62. sorszámú ítéletében az alperest az I. rendű felperes javára 1.748.315 forint, annak 2021. június 19. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a kártérítés iránti keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 2.172.719 forint, az V-VI. felpereseknek mint együttes jogosultaknak 635.000 forint perköltséget, míg a VII. és VIII. rendű felpereseket az alperes javára személyenként 50.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Úgy rendelkezett, hogy az alperes 1.087.500 forint, az I. rendű felperes 128.400 forint, a VII. és VIII. rendű felperesek személyenként 45.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelesek az állam javára.
- [9] A tartást pótló járadékra vonatkozó indokolásában felhívta a Ptk. 6:529.§ (1) és (3) bekezdését, az (5) bekezdés folytán alkalmazandó 6:528.§ (3) bekezdését, melynek értelmében a károsult jövedelemkiesését főszabály szerint a károsodást megelőző egy évben elért havi átlagjövedelmének alapulvételével kell meghatározni.
- [10] A felperesek által csatolt adóbevallások, tanúl könyvelő tanúvallomása és az általa csatolt iratok, továbbá szakértői igazságügyi könyvszakértő szakvéleménye alapján a bíróság azt állapította meg, hogy a balesetet megelőző egy évben az I. rendű felperes az adóbevallások alapján jelentősen magasabb jövedelemmel rendelkezett, mint a néhai házastársa, mivel az I. rendű felperes összes nettó jövedelme 7.036.543 forint, néhai felperesé 3.274.102 forint volt. Rámutatott, hogy a tartást pótló járadékra való jogosultság szempontjából – ha egyébként az érintett fél tartásra jogosult – annak van jelentősége, hogy a hozzátartozó halálát megelőző egy évben mennyi volt bizonyítottan a tartásra jogosultak megélhetését szolgáló jövedelem, és ez hogyan alakult ténylegesen a hozzátartozó halálát követően. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy miként alakulhatott volna a vállalkozás jövedelmezősége.
- [11] Egyetértett az alperessel abban, hogy az I. rendű felperes a Ptk. 4:29.§ (1) bekezdése értelmében nem jogosult házastársi tartásra. Ezen túlmenően sem az I. rendű felperes, sem a II-IV. rendű felperesek esetében nem találta fennállónak a tartást pótló járadék megállapításának feltételeit, mert a méhészeti vállalkozásnak a hozzátartozó halálának évében és az azt követő években az I. rendű felperes általi folytatása eredményeként az I. rendű felperes által elért jövedelem meghaladta a halálesetet megelőzően a házastársával együtt elért jövedelmet. Hangsúlyozta, hogy a jogvita szempontjából a tényadatoknak van jelentősége, annak viszont nincs, hogy a méhészeti vállalkozás sajátosságai miatt miért alakult így, illetve magasabb lehetett volna-e, ha felperes5 továbbra is érvényesíteni tudja szaktudását, üzleti kapcsolatait.
- [12] Mivel a bizonyítás során tisztázódott, hogy a felperesek megélhetésére rendelkezésre álló egy főre jutó jövedelem magasabb, mint a hozzátartozó halála előtt volt, ezért a család életszínvonalának további bizonyítását, valamint a felperesek rendelkezésre álló társadalombiztosítási ellátások pontos összegének tisztázását nem látta szükségesnek, és a kifejtett indokok alapján az I-IV. rendű felperesek tartást pótló járadék iránti keresetét elutasította.

- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a II-IV. rendű felperesek terjesztettek elő 63. sorszámon fellebbezést, amit 66. sorszámon felhívásra kiegészítettek. Fellebbezési kérelmük elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezésére irányult. Másodlagosan az kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, és kötelezze az alperest tartást pótló járadékként havi 30.000 forint alapulvételével a 2022. október 4-i keresetindításig eltelt időre személyenként 450.000 forint hátralék és annak 2022. február 8. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, 2022. október 5. napjától személyenként havi 30.000 forint járadék megfizetésére.
- [14] Fellebbezésüket azzal indokolták, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 279.§ (1) bekezdését, 346.§ (4)-(6) bekezdéseit, valamint a Ptk. 4:29.§-át, 6:528.§-át, 6:529.§-át, a tartást pótló járadékra való jogosultságukkal kapcsolatban téves jogi következtetést vont le. Figyelmen kívül hagyta, hogy saját jogon jogosultak a tartást pótló járadékra, igényük alapja a közeli hozzátartozó havi nettó 273.172 forint jövedelmének kiesése, amelyet a családi közös gazdálkodás keretében eltartott gyermekként élveztek.
- [15] Hivatkoztak a Legfelsőbb Bíróság PK 47. számú állásfoglalására, mely a családi pótlék figyelembevételének lehetőségét vizsgálta a tartásra jogosultat megillető baleseti járadék számítása körében. Álláspontjuk szerint az abban kifejtettek a jelen ügyben iránymutatásul szolgálnak, így analógiával alkalmazható az az iránymutatás, hogy ha a gyermeket eltartó másik szülő a baleset után munkaviszonya alapján családi pótlékra válik jogosulttá, ennek összegével a gyermeknek járó baleseti járadék összegét nem lehet csökkenteni. A családi pótlék ugyanis önálló jogcímen illeti meg az arra jogosult személyt, az állam a jogosultnak a gyermek nevelésével kapcsolatos anyagi terheit kívánja enyhíteni, így annak a baleseti járadékra jogosult gyermek terhére való figyelembevétele családvédelmi érdeket sértene, de szemben állna a kártérítési felelősség jogintézményének a károkozásoktól való visszatartást szolgáló elvével is, mivel kedvezményt nyújtana a kárért felelős személynek.
- [16] Rámutattak a II-IV. rendű felperesek, hogy a tartást pótló járadék attól függetlenül is megilleti őket, hogy a méhészeti vállalkozásnak az I. rendű felperes általi folytatása eredményeként az I. rendű felperes által elért jövedelem meghaladta a halálesetet megelőzően a házastársával együtt elért jövedelmet. A korábbi életszínvonal és jövedelem vizsgálatánál nem vette figyelembe a bíróság, hogy a néhai munkájának és tapasztalatainak hiányában, kizárólag az I. rendű felperes tevékenysége alapján a vállalkozás eredményességének jövőbeli, hosszabb távú fenntarthatósága kétséges. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a jövőbeni változást is értékelte, mivel csak a baleset bekövetkezése időpontjában fennálló jövedelmi viszonyokat, az elvárhatóan elérhető keresetet lehetett volna figyelembe venni.
- [17] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.
- [18] A fellebbezés kisebb részben alapos.
- [19] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatát a Pp. 370.§ (1) bekezdésének megfelelően, az erre irányuló fellebbezési kérelemre és a fellebbezési ellenkérelemre figyelemmel, azok korlátai között végezte el, a Pp. 383.§ (1) bekezdésben meghatározott felülbírálati sorrendből következően elsőként az alperes hatályon kívül helyezés iránti fellebbezési kérelmét vizsgálta.
- [20] A Pp. 381.§-a alapján hatályon kívül helyezésnek három konjunktív feltétel fennállása esetén, akkor van helye, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű.

- [21] A bizonyítás eredményének mérlegelése (Pp.279.§ (1) bekezdés) alapvetően az elsőfokú bíróság érdemi ítélező tevékenységének a jogvitában alkalmazandó jogszabályok értelmezését igénylő része, így az azzal kapcsolatban sérelmezettek nem az eljárásjogi, hanem az anyagi jogi felülbírálat keretei között vizsgálhatóak. Ehhez hasonlóan kell megítélni az ítéletre előírt tartalmi követelmények megsértésével kapcsolatos kifogásokat is (ide nem értve természetesen a legsúlyosabb, 380.§ c) pontja szerinti hiányosságokat). Az elsőfokú ítélet Pp. 381.§-a szerinti hatályon kívül helyezése ezért a fellebbezésben írt okokból nem merülhet fel.
- [22] A másodfokú bíróság a tartást pótló járadékra való jogosultság kérdésében az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetésekkel nem értett egyet.
- [23] A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényhez képest a Ptk.-ban a tartást pótló járadék szabályai több vonatkozásban változtak. A járadék mértékét alapvetően már nem az eltartottak baleset előtti életszínvonalának elérésére figyelemmel, hanem a Ptk. 6:529.§ (3) bekezdése szerint - kifejezetten az elhunyt által nyújtott - kiesett tartásból kiindulva, a Ptk. 6:529.§ (5) bekezdése értelmében a jövedelempótló járadék számítására vonatkozó szabályok alkalmazásával kell meghatározni (BDT.2020.4255.)
- [24] A járadék számításakor tehát a Ptk. 6:529.§ (3) bekezdéséből kell kiindulni, amely szerint a tartást pótló járadék mértékének meghatározásánál a kiesett tartást és a járadékot igénylő jövedelmét kell figyelembe venni. Mivel e jogszabályhely a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 358.§ (1) bekezdésétől eltérően a szükségleteknek a baleset előtti életszínvonalon való kielégítését már nem jelöli meg irányadó szempontként, ezért – az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben - a járadék összegének megállapításánál nem annak kell érvényesülnie (Kúria Pfv.20.602/2021/4. szám).
- [25] Megjegyzi továbbá a másodfokú bíróság, hogy a tartásra az elhunyttal egysorban köteles szülnök a vele szemben támasztható elvárásokat meghaladó erőfeszítéssel elért jövedelme egyébként sem szolgálhat a károkozó javára (BH2017.185.), márpedig a perbeli esetben az I. rendű felperes főállása mellett a méhészet terheit is magára vállalva volt képes a korábban közösen elért jövedelemszint nominális fenntartására.
- [26] A kiesett tartás alapjaként figyelembe vehető, a tartásra köteles hozzátartozó által a balesetet megelőző egy évben elért nettó jövedelmet a II-IV. rendű felperesek is kizárólag a 6:529.§ (5) bekezdése folytán alkalmazandó 6:528.§ (3) bekezdése alapján, a halálesetet megelőző év adatainak megfelelően, a 6:528.§ (5) bekezdése szerinti esetleges jövőbeli változások nélkül kérték figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság ennek összegét 3.274.102 forintban határozta meg, aminek havi átlaga 272.842 forint, számottevő mértékben nem tér el a fellebbezésben hivatkozott 273.172 forinttól. A 272.842 forint összegű elérhető jövedelem 11%-ának megfelelő havi 30.000 forint tartás mértéktartó, kétség sem férhet ahhoz, hogy a néhai ennek megfelelő összeget egy-egy gyermek szükségleteire fordított.
- [27] Az elsőfokú bíróság a tartásra köteles szülők balesetet megelőző, illetve az I. rendű felperes balesetet követően elért jövedelmét részletesen feltárta, a tartásra való jogosultság kérdésében elfoglalt eltérő jogi álláspontja miatt azonban nem vizsgálta a II-IV. rendű felperesek – tágabb értelemben vett – jövedelmét. A másodfokú bíróságnak azonban a Pp. 369.§ (3) bekezdése szerinti jogkörére is figyelemmel tovább kellett lépnie, és az alperes ellenkérelmével a perbeli jogvita részévé tett árvaellátás kérdésével is foglalkoznia kellett.
- [28] A rendelkezésre álló adatok szerint a II-IV. rendű felperesek 2021. június 18. napjától kezdődően a törvényi minimumnak megfelelő havi 24.250 forint árvaellátásban részesültek (1.P.20.723/2022/30. szám). Ez az adat a másodfokú bíróság Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörének gyakorlásához szükséges, így azzal a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel kiegészíti. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI.

törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 2022. január 1. napjától hatályos 96.§ (1) bekezdése szerint az árvaellátás legkisebb összege havi 50.000 forint.

- [29] A másodfokú bíróság ezt követően azt a kérdést vizsgálta, hogy a hozzátartozó elvesztése miatt érvényesített tartást pótló járadékigény összegének meghatározása során az árvaellátás összege figyelembe vehető-e.
- [30] Ennek a kérdésnek a tisztázásánál a Legfelsőbb Bíróság PK 47. számú állásfoglalását a másodfokú bíróság nem találta alkalmazhatónak. A balesetet követően megállapított családi pótlék figyelembevételének mellőzéséről szóló elvi döntés alapja ugyanis az a megfontolás volt, hogy a baleseti járadék a gyermeket saját személyében, míg a családi pótlék a gyermeket eltartó szülőt önálló jogcímen illeti meg.
- [31] A fentieknél mélyebb megfontolást igényel, hogy a Kúriának az özvegyi nyugdíjjal kapcsolatban már a Ptk. hatály alatt hozott, BH.2021.12. számon közzétett eseti döntése - mely szerint a hozzátartozó elvesztése miatt érvényesített tartást pótló járadékigény összegének meghatározása során nem vehető figyelembe az özvegyi nyugdíj összege - a perbeli ügyben megfelelően alkalmazható-e.
- [32] A Kúria döntésének indokául az szolgált, hogy a kártérítési felelősséggel nem terhelt esetekhez képest a kártérítésre jogosult túlélő házastárs helyzete válna hátrányosabbá az özvegyi nyugdíjnak a kártérítési összegbe való beszámításával, miközben az özvegyi nyugdíj rendeltetése nem kárkompenzáció, az arra való jogosultság megszerzésének alapja pedig nem a polgári jogi értelemben vett káresemény, hanem bármilyen okú haláleset, és a társadalombiztosítási juttatások célja nem a károkozók kárfelelősségéből fakadó terheinek enyhítése.
- [33] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a két különböző jogcímű nyugellátás között olyan alapvető különbségek vannak, amelyek a fenti szempontok vizsgálata mellett az árvaellátás esetében ellenkező értelmű következtetéshez vezetnek.
- [34] A másodfokú bíróság a kúriai döntés alapján azt tekintette kiindulópontnak, hogy a felbontással nem érintett házasságok túlnyomó többségükben (ide nem értve azt az esetet, amikor a házastársak elhalálozása időben egymáshoz közel esően következik be) a házasfelek valamelyike megözvegyülve - az elhunyt által megszerzett megfelelő szolgálati idő esetén - kérheti az özvegyi nyugdíj megállapítását. Ilyen módon az özvegyi nyugdíj folyósítása nem tekinthető a szó köznapi értelmében kivételesnek, a tovább élő házastárs arra rendszerint jogosulttá válik. A kártérítésre jogosult túlélő házastárs helyzete kizárólag ezáltal válhat hátrányosabbá abban az esetben, ha a neki járó társadalombiztosítási ellátás a kártérítési járadékát csökkenti.
- [35] Nem tekinthető azonban rendszerinti élethelyzetnek, ha a gyermek árvaellátásra válik jogosulttá, helyzetét ezért nem lehet úgy értelmezni, hogy egy őt a jövőben feltételezhetően egyébként is megillető ellátáshoz jut hozzá az árvaellátás folyósításával. Az árvaellátás funkciója megnevezéséből is következően kompenzáció, az elvesztett szülő által életében biztosított tartás pótlása. E társadalombiztosítási juttatás pedig a károkozók kárfelelősségéből fakadó terheit nem enyhíti, mivel a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 88.§ (1) bekezdése értelmében az elhunyt jogszerző haláláért felelős személyt az emiatt nyújtott nyugellátás (ide tartozik az árvaellátás is) vonatkozásában megtérítési kötelezettség terheli.
- [36] Mindebből következik, hogy az árvaellátás összegét a tartást pótló járadék összegéből le kell vonni. Az árvaellátás mértéke 2022. január 1. napjától az érvényesített járadékigényt meghaladta, míg a 2021. június 19. napjától december 31. napjáig terjedő időszakban (6,4 hó) a 30.000 forint kieső tartás és a II-IV. rendű alpereseknek folyósított havi 24.250 forint ellátás különbözete havi 5.750 forint, összesen a teljes időszakra – személyenként – 36.800 forint.

- [37] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint fellebbezett részében a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a II., III. és IV. rendű felpereseknek személyenként a 2021. június 19. napjától december 31. napjáig terjedő időre 36.800 forint tartást pótló járadék-hátralékot, és ennek középárányos kezdőidőponttól, 2021. szeptember 24. napjától a kifizetés napjáig járó, az elsőfokú ítéletben írtak szerinti kamatát.
- [38] A pernyertesség-pervesztesség arányai lényegében nem változtak, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezést nem érintve egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [39] A felperesek fellebbezése túlnyomórészen alaptalan maradt, az alperes azonban a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a jogszabályi rendelkezésre való utalás hiányossága folytán nem a Pp. 81.§ (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően számította fel, így a Pp. 82.§ (3) bekezdése alapján azt nem lehetett a javára figyelembe venni.
- [40] A felperesek fellebbezése a folyamatos járadékigény tekintetében nem vezetett sikerre, így a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket ők kötelesek viselni.
- [41] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt feltételek hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2024. december 10.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit előadó bíró, Dr. Kovács János bíró